

Rejsebeskrivelse – Vancouver og Vancouver Island

16. til 25. september 2016

Vancouver City

Vi havde booket et hotel downtown, Vancouver. Et område, som bestod af mange hoteller og kontorer, men alligevel tæt på den mere spændende del af Vancouver med mange oplevelser inden for gåafstand af hotellet.

Vi havde lejet en bil, som vi også havde til rådighed i den periode, vi var i Vancouver. Vi brugte dog ikke af bilen i selve Vancouver. Det er ikke det nemmeste at finde plads til parkering, så man kan enten parkere på hotellet eller i P-huse. Vi valgte at bruge hoteller, men det havde sikkert været en bedre forretning at bruge et P-hus. Det skal i alt fald undersøges til en anden gang.

Fra hotellet havde vi flere gåture rundt i Vancouver. Vi var en tur i Chinatown, som er et af de største Chinatown uden for Kina. Her var dragefigurer på lygtepælene og alting virkede meget autentisk. I forbindelse med Chinatown ligger en kinesisk have, Dr. Sun Yat-Sen kinesiske have, som er en lille isoleret oase i storbyen med karpebassiner, små træer, granitbænke og kinesiske pavilloner. Vi havde måske nok forestillet os, at det var en større have, men den er bestemt et besøg værd. I udkanten af Chinatown ligger den mere fattige del af Vancouver. Her følte man sig ikke

helt tryk, og fattigdommen sås tydeligt på de mennesker der boede i området, i antallet af hjemløse på gaderne samt på husene/blokkenes tilstand, som er meget dårligt vedligeholdt. Det var et sted, som vi meget hurtigt gik igennem. Herefter gik turen videre til modsætningen i form af Gastown. Et ældre og mondænt kvarter med dyre forretninger og eksklusive lejligheder. I Gastown står 'The SteamClock', som er et ur drevet af damp. Det tiltrak en hel del turister, som skulle have taget billeder ved siden af uret. Fra Gastown kunne man gå ud mod vandet og tage en promenade på Canada Place, som var en eller anden form for kulturel bygning, som er lavet langs molen. Herfra har man en rigtig god udsigt over bugten og broen, Lions Gate Bridge, fra den nordlige ende af Stanley Park, vandflyverne i bugten og højhusene langs bugten. Specielt i aftentimerne er det flot.

En tur til Stanley Park er også noget, man bør unde sig selv, når man er i Vancouver. Parken er ret stor og består af en hel del vild natur. Vi følte faktisk, at vi var i skoven, da vi tog en tur i parken. Vi lejede cykler, og cyklede det meste af parken rundt. Der er en fin cykelsti langs vandet hele vejen rundt om parken, eller man kan vælge at smutte ind i parken af de mindre grusstier. Det første stop vi gjorde var ved totempælene. Her er en masse forskellige totempæle lavet af de oprindelige indianere i området samlet. Nogle af dem er gamle og andre helt nye. Hver totempæl

fortalte sin egen historie med figurer kombineret af mennesker, dyr og sagnvæsner. Herfra gik vores tur videre til Vancouvers svar på den lille havfrue, nemlig 'Girl in Wetsuit'. En figur siddende på en sten i vandet nogenlunde af samme størrelse som vores egen havfrue. Ligheden var i alt fald slående. Herfra kørte vi fra den asfalterede sti og ind i parken, hvor vi nød udsigten over Beaver Lake. En meget rolig skovsø med flotte åkander. Der skulle være vaskebjørne i Stanley Park, men dem så vi ikke noget til, ligesom der også fra tid til anden er besøg af pumaer. Rundt på skovstierne i parken kunne det godt være hårdt med en cykel uden gear, men det var bestemt turen værd. Skoven får mest lov at passe sig selv, og der er en vis form for vildskab over den. Indimellem står der også nogle gamle og meget høje Douglasfyr, som er meget imponerende. Sidste stop gjorde vi ved Second Beach, hvor man kan nyde udsigten ud over bugten. Der lå en del meget store og imponerende tank- og fragtskibe. På græsset løb et par egern rundt og gravede huller i græsplænen. Den sidste del af turen var den mest kedelige. Tilbage i den civiliserede del af parken og langs 'Lost Lagoon', som blot er en helt almindelige parksø.

Overnatning: Hotel LeSoleil, 567 Hornby Street, Vancouver, B.C. V6C 2E8. Et rigtigt godt og pænt hotel, som ligger centralt i Vancouver. Meget god restaurant både til morgenmad og aftensmad, især indiske retter. Meget hyggelig atmosfære og indretning.

Frokost: Steamrollers Robson, 1195 Robson Street, Vancouver. Bare et hurtigt måltid.

Aftensmad: Steamworks Brewing Co, 375 Water Street, Vancouver. En travl restaurant, hvor det godt kan betale sig at bestille bord. Har god mad og god hjemmebrygget øl – vi var der 2 gange.

Whistler

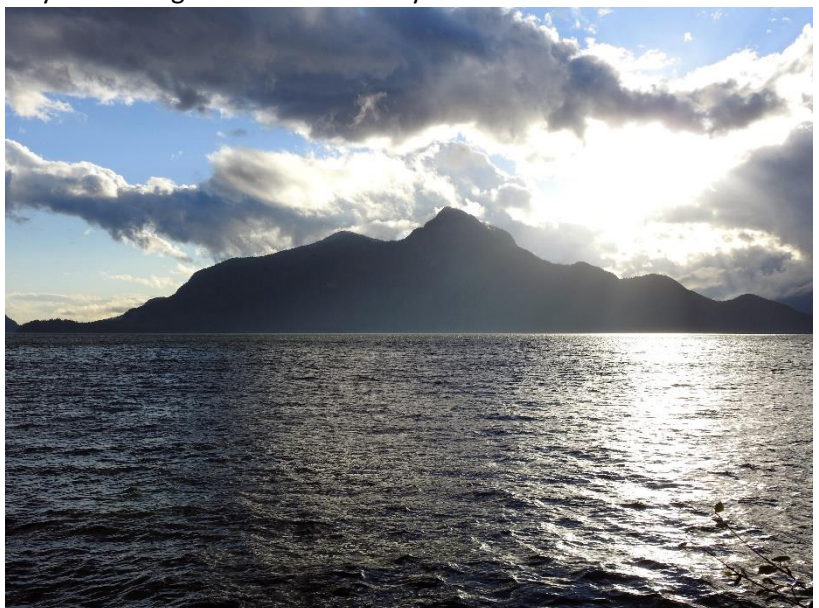
Fra Vancouver tog vi en tur til Whistler. Det var en køretur på et par timer langs kysten nordpå ad 'Sea to Sky Highway'. Turen startede i Vancouver med kraftigt regnvejr, så der var ikke meget udsigt på vejen til Whistler. Da vi ankom til Whistler var det næsten holdt op med at regne, og vi parkerede bilen på en af de store p-pladser, der findes i byens centrum. Selve byen er relativ hurtigt set. Det er en typisk skisports satellitby, hvor der sikkert er mest aktivitet om vinteren. Men faktisk var der en hel del på mountainbike, som tog turen op med liftene og ned ad løjperne. Whistler har den højst beliggende frie lift, så man kan

tage en tur mellem to bjergtoppe i en frit hængende kabinelift. En ret bekostelig affære, og noget som vi ikke prøvede, da bjergene omkring Whistler var indhyllet i et tykt skydække. Vi havde ellers glædet os til at se bjørne på bjergene!

Efter en frokost i Whistler kørte vi mod det olympiske område, hvor der har været afholdt vinter-OL i 2010. Det ligger meget afsides et stykke uden for Whistler. Man kan se skihopbakken, de olympiske ringe og den stentrold, der var symbolet på legene. Men ellers lå området øde hen.

Det var klaret nogenlunde op, så nu kunne vi nyde udsigten retur mod Vancouver, som vi ikke kunne på vej mod Whistler. Og ruten 'Sea to Sky Highway' er virkelig en smuk tur. Lidt syd for Whistler fandt vi vandfaldet 'Brandy Wine Falls', som pludselig dukkede op på et skilt ved vejen. Vi holdt ind, og gik den korte tur igennem skoven mod vandfaldet. På den ene side af stien er der store klippeblokke, som ligner noget, der blot er kastet ind på bakken. Fremme ved vandfaldet er der en flot udsigt til det faldende vand. Det er et vandfald, hvor det næsten ser ud, som om vandet kommer ud af et rør og falder lige ned i en udskæring i klipperne. Et meget flot og perfekt vandfald! Området er også et vulkansk hotspot, da kontinentalpladerne her bevæger

sig flere centimeter om året i forhold til hinanden. Hvilket giver den dybe kløft, som vandet løber i bunden af.

Så kørte vi videre sydpå, og pludselig gik en sortbjørn i vejkannten i den modsatte side. Trods flere forsøg og U-vendinger på vejen, så lykkedes det ikke at få et godt billede af bamsen. Men vi så den, og den var der!!

Lige før vi nåede ud til bugten igen, kom vi til endnu et vandfald, 'Shannon Falls', og en helt anden type vandfald. Det er det tredje højeste vandfald i provinsen. Det falder dog ikke frit, men løber mere ned over de stejle klipper, der er slebet helt glatte og blanke af vandet. Der er mange gode kig til vandfaldet på den lille rundtur, der er ved foden af det. Specielt med sollyset på, tager det sig flot ud.

Den sidste del af turen til Vancouver var langs Horseshoe Bay - igennem meget smuk tur med udsigt over bugten. Det kan anbefales at gøre stop nogle steder undervejs og nyde udsigten. Vi fik nogle rigtig flotte billeder med solen, skyerne og øerne i baggrunden. Men det vil afhænge af dagen og vejret, hvilke billeder man får på den tur, og uanset hvordan, så kan det kun blive smukke billeder. Naturen er virkelig stor!

Frokost: Old Spaghetti Factory, 4154 Village Green, Whistler. En fantastisk restaurant med spændende interiør. Man får meget mad til ingen penge. Der kan være travlt lige omkring kl. 12. Værd at vente på.

Vancouver Island – Gold River

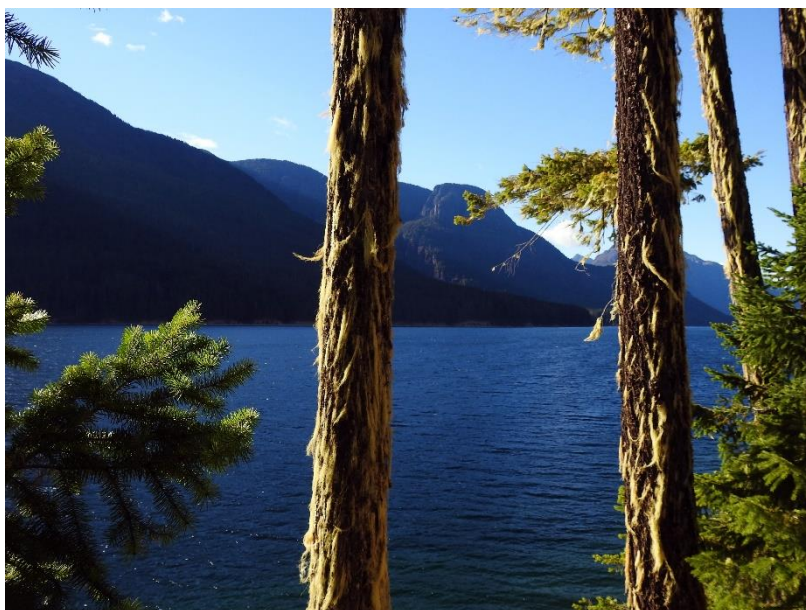
Vi tog tidligt af sted fra hotellet og kørte de 35 km til Tsawwassen, så vi kunne få en af de tidlige færger til Vancouver Island. Vi havde reserveret plads på forhånd, men det var givetvis ikke nødvendigt, da vi var uden for højsæsonen. Men det ville have været ærgerligt at bruge tid på at vente på færgen, fordi der ikke var plads. Vi sad forrest i færgen og kunne se ud på vandet. Mens færgen lå i havn kunne vi se sæler svømme omkring færgen. Meget hyggeligt. Selve turen over med færgen foregik på roligt vand. Ikke en bølge at se. Vi mødte en slæbebåd, som trak en hel flok træstammer efter sig. Ikke noget man umiddelbart ser her i Danmark. Vi kom ind med færgen i Nanaimo, og kørte direkte mod Campbell River. Det første stykke var på motorvejen, men da det var muligt at komme langs den gamle kystlandevej ved Parksville, så valgte vi det. Vi havde håbet på, at man så kørte med udsigt over vandet hele vejen, men det meste af

turen foregik med en stribe træer mellem vejen og kysten. Alligevel så var det helt sikkert en mere spændende tur end motorvejen. Halvvejs mod Campbell River kørte vi forbi en lille havn ved Fanny Bay, og på en flydende platform lå en flok søløver. Man kunne komme helt ned til vandet og se på dem, mens de lå og soled sig. De registrerede ikke, at der var nogen, som kiggede på dem.

Derefter fortsatte vi langs kysten. Efter en god frokost, som blev indtaget ved havnen i Campbell River, hvor man kunne se sælerne dykke rundt i vandet, fortsatte vi ind i

landet. Lige efter byen gjorde vi holdt ved vandfaldet 'Elk Falls'. Et imponerende vandfald beliggende i en hyggelig skov. Vandet er i frit fald, og der er lavet en platform, hvor man kan se direkte over på vandfaldet på den anden side. Der er så meget kraft på vandet, at man kan mærke rystelserne i platformen! Samtidig er en hængebro også lavet tværs over slugten, som vandfaldet falder ned i, så man kan stå i 60 meters højde og kigge ned i kløften, hvor vandet strømmer i bunden. Bestemt en oplevelse værd, især hvis man ikke lider af højdeskræk.

Så tog vi turen ind på øen mod Gold River. Der er kun en vej til Gold River, så man skal være klar over, at man skal samme vej retur. Men det er turen værd. Det er en god landevej, så det er intet problem at komme frem. Den første store sø vi mødte var Upper Campbell Lake. Vi var selvfølgelig nødt til at gøre stop ved første mulighed. Med blå himmel og helt stille vejr var det et drømmesyn. Der sænkede sig en eller anden form for ro over en med sådan en udsigt. Vi fortsatte køreturen langs søen og måtte flere gange holde ind og nyde udsigten. Ved afslutningen af Upper Campbell River har man to muligheder for at køre videre. Man kan enten køre direkte til Gold River eller dreje til venstre og køre en tur langs Buttle Lake. Vi besluttede at se nærmere på Buttle Lake. En køretur langs søen på 30 km, men det er en tur, som man skal unde sig selv. Selvom man skal de samme 30 kilometer tilbage, så giver den tur så meget ekstra. Vi gjorde rigtig mange stop på vejen, og Buttle Lake er en helt utrolig smuk sø. Efter 30 kilometer nåede vi bunden af søen, og her fandt vi det, der var hele turen værd. Vi havde hele området for sig selv og kunne sidde for enden af søen, hvor der løber en flod ud i søen og drikke vores kaffe. Med en helt fantastisk udsigt og kun naturens lyde. Sådan en udsigt man ikke vil hjem fra igen. Høje bjerge og bjergtoppe med sne på hele vejen rundt, og så en krystallklar sø med blankt vand, hvor den blå himmel spejlede sig ned i vandoverfalden. Hvem der bare havde sådan en udsigt uden for sine vinduer. Området er et kæmpe reservoir af drikkevand, og derfor er der restriktioner for, hvad man må i området. Vandet smager rigtig godt.

Efter sådan en oplevelse, betød det ikke noget, at vi skulle samme vej tilbage. Og der var nye udsigtspunkter, vi måtte stoppe ved, da vi kom fra den anden side. Tilbage ved Upper Campbell River kørte vi mod Gold River. Inde mellem træerne i en lille lysning stod en sorthalet hjort. Der var rigelig tid til at studere den i ro og mag. Turen til Gold River gav også flotte oplevelser. Der er små skovsøer, små vandfald og bevoksede moser. Hele tiden skiftede naturen, og man bliver bare aldrig træt af at opleve nyt. Hvad venter rundt om det næste sving? Vi valgte at fortsætte

igennem Gold River og kørte det sidste kvarter til Air Nootka. En lille bitte flække, som ligger ud til en dyb bugt, som har forbindelse til Stillehavet. Har lå et stort fragtskib, og en masse træstammer, som skulle fragtes videre. Men det mest opsigtsvækkende ved 'byen' var et lille skur, hvor man kunne hyre et af de to vandflyvere, der lå ved kajen. Man fik hurtigt det indre billede af en midaldrende hærget pilot, der sad uden for skuret i en gammel gyngestol, som et par uheldige skurke eller helte henvender sig til, for at blive fløjet ind over bjergene eller væk fra området med en stor pose penge eller smuglergods. Som taget ud af en film. En ren kliche-kulisse. Det er også muligt at tage med en båd ud mod Stillehavet. Vi fik at vide, at der på sådan en tur ville være gode muligheder for at se hvaler, delfiner og bjørne langs flodbredderne.

Derefter kørte vi tilbage til Gold River. Lige uden for byen stødte vi på en sorthalet hjort med et lille plettet kid. Det brugte vi lidt tid at kigge på. Gold River er en landsby i bjergene og ikke et sted, der kommer mange turister. Vi boede på et af de to moteller, der findes i byen, og spiste på den ene restaurant, som der var. Den lå oppe på en bakketop med en flot udsigt over de nærliggende bjergtoppe. Vi var de eneste turister i restauranten, og ellers sad der kun et par lokale og hyggede sig. Gold River er bestemt et besøg værd, og noget som er helt autentisk og uspoleret af turisme. Vi kommer meget gerne igen for at se mere i de omkringliggende områder.

Overnatning: Gold River Chalet, 390 Nimpkish Drive, VOP iGO Gold River. Et udmærket motel, som ikke bød på meget andet end en seng, og tag-selv morgenmad. Men vi havde heller ikke brug for andet.

- Frokost: Quay West Kitchen, 921 Island Hwy, Campbell River. Nød frokosten på terrassen med superflot udsigt over havnen og legende sæler. Vi fik bl.a. en orientalsk karryret og 'Fish&Chips' med lokale fisk.
- Aftensmad: The Ridge, 397 Donnerd Court, Gold River. En af de eneste restauranter i Gold River. En fantastisk udsigt fra restauranten og en meget venlig betjening, som straks spottede at vi var turister, og som gerne fortalte om området. Fin burgermenu.

Vancouver Island – Tofino og Pacific Rim National Park

Vi kørte fra Gold River tidligt næste morgen i flot solskin. Det gav nogle usædvanlige flotte oplevelser ved søerne. De dampede i den kolde morgen, og den lette brise førte dampen hen over vandets overflade, mens solen oplyste det hele. Et meget smukt scenarie. Turen gik retur til Campbell River, så samme vej tilbage, som vi kom dagen før. Men det giver noget andet at se ruten fra den anden side, og om morgenen i stedet for om eftermiddagen. Det var som at køre en ny rute. Fra Campbell River tog vi motorvejen mod syd og efter en times tid svingede vi fra mod

Port Alberni. Vi gjorde et holdt i Port Alberni og fandt en restaurant ved floden, hvor vi fik lidt frokost, før turen gik videre til Ucluelet og Tofino. Der var ret mange biler på vejen mod havet, og flere steder dannede omfattende vejarbejde en del kødannelse. Vi gjorde holdt nogle gange på turen for at nyde en sø eller en flod. Generelt skal man give sig god tid til at køre, da der er rigtig mange steder, hvor man lige kan stoppe og nyde naturen.

Da vejen sluttede var vi fremme ved kysten. Her kunne man vælge at køre til venstre mod Ucluelet eller til højre mod Tofino. Vi kørte til venstre og satte retning mod Amphitrite Fyrtårnet for enden af byen. Her så vi det endeløse Stillehav for første gang. Vi havde blå himmel, fuld sol og næsten ingen vind. Et meget flot syn ud over havet. Vi fulgte ruten 'Wild Pacific Trail' rundt om pynten, og der er altså bare det ene flotte udsyn til havet efter det andet. Åndeløst smukt! Det er en times gåtur, som er

al tiden værd, og som klart kan anbefales. Det er ikke en hård tur, så den kan klares af alle, som kan gå selv. Efter gåturen satte vi kurs mod Tofino. Lige inden vi nåede Tofino kørte vi ind til Radar Hill, hvor der en gang havde stået en radar fra den kolde krig. Alle militæranlæg er dog fjernet. Herfra har man en fin udsigt over strandene ved Tofino.

Derefter gik det mod hotellet. Vi havde et hotelværelse med meget flot udsigt over bugten. Både Tofino og Ucluelet er meget turistpræget, og det er svært bare at være sig selv. Vi brugte noget tid på at gå Tofino igennem og lede efter noget aftensmad. Vi ville gerne have haft take-away, som vi kunne nyde på terrassen på vores værelse, men vi kunne ikke finde noget, der fristede. Men lykkedes dog til sidst at finde en ganske udmærket restaurant til sidst.

Overnatning: The Inn at Tofino City, 350 Main Street, V0R 2Z0 Tofino. Et spændende og anderledes hotel med terrasse med direkte udsigt over bugten fra værelset. Ville klart kunne anbefales i sommerhalvåret, hvor man ville kunne nyde terrassen i fulde drag. Lidt koldt i september og solen gik tidligt ned.

Frokost: Clam Bucket Restaurant, 4479 Victoria Quay, Port Alberni. Lidt speciel restaurant, der ikke ser ud af noget udefra. God mad og god service.

Aftensmad: Schooner, 331 Cambell, Tofino. En lidt dyrere restaurant, men med lækker mad og vin. En af de få steder, man kan spise i selve Tofino, hvis man ikke er til fisk og skaldyr. Noget larmende restaurant.

Vancouver Island – Tofino og Pacific Rim National Park

Den næste morgen startede vi igen tidligt. Da vi vågnede, var der en tæt tåge over bugten. Vi kunne fra hotelværelset nyde, hvordan tågen langsomt lattede, mens vi spiste morgenmad. En meget flot oplevelse at se, hvordan de små øer i bugten langsomt komme til syne. Da vi havde spist, pakkede vi sammen og kørte ned til Tonquin Beach. Det er en lille indelukket strand, der ved lavvande har en sandstrand og klippehuler udhulet af vandet, der ved højvande dækker hele stranden. Et meget fredfyldt område, som den morgen ikke tiltrak mange turister.

Den virkelige flotte og brede sandstrand findes ved Long Beach. Her var der surfere, der legede i bølgerne, selv da vi var der i blæst og småregn. Mens vi stod på stranden, kunne vi et par hundrede meter ude se blæset fra hvalerne, der kom op efter deres dyk. Det blev ikke helt klart for os, hvad det var for nogle hvaler, men der var mange, og de blev ved med at komme op. Spændende at have dem så tæt på.

Hvis man skal helt tæt på hvalerne, så skal man tage en tur ud i gummibåd. Efter at have stået lidt på Long Beach og set på hvaler, tog vi videre til Combers Beach. Her startede vi med at gå igennem et stykke med nåletræs skov. Træerne blev mindre og mindre og mere vindblæste, jo tættere vi kom på stranden. Pludselig sluttede skoven, og så stod vi midt på stranden. Langs skovkanten lå væltede træstammer, som var blevet stærkt bearbejdet af vandet og sandet. Slebet helt glatte og med afrundende ender.

Man skal huske, når man går i Pacific Rim National Park, at indløse en dagsbillet, ellers risikerer man at få en bøde, hvis man møder en parkbetjent. Den kan indløses på de fleste parkeringspladser efter samme princip, som man indløser en parkeringsbillet.

Den helt store oplevelse i Pacific Rim var Rainforest Trail. Det er en af de få tempererede regnskove i verden. Der er to trails normalt, men desværre var den nordlige lukket, da vi var der. Vi fulgte en rundtur rundt i regnskoven. Det er en fast rute lavet af hævede gangstier og trapper af planker. Turen rundt er omkring en kilometer, men kræver at man kan gå nogenlunde, så den er ikke egnet for gangbesværede eller barnevogne. Selve regnskoven

er en stor oplevelse. Der er meget frodigt med Douglasfyr, buske og bregner. I bunden løber små bække og vandløb. Deres rislen og bladenes spil i vinden er indbegrebet af stilhed. Der var ikke mange andre, da vi var der, og vi stod derfor mange gange helt stille for nærmest at forsvinde helt væk i lyden af stilhed. Ingen lyde ud over naturens egne. Regnskoven får lov at passe sig selv, og hvis træerne vælter, så får de lov at ligge, hvor de er væltet, og naturen kan gå sin gang uden hjælp. Selvom det var en relativ kort tur rundt, som tog en lille time at gennemføre, så var det

meget afvekslende. I nogle områder er der høje træer, andre steder buske og bregner, og andre steder igen små træer, der var på vej op. Det er en super flot og anderledes oplevelse at gå igennem regnskoven og helt klart et 'must see' mellem Tofino og Ucluelet.

Vi afsluttede vores tur ved Pacific Rim National Park med en frokost i Ucluelet og en sidste tur til vandet ved Big Beach, hvor resterne af et gammelt skibsvrag lå, der en gang forliste mod klipperne i en storm. Selve vraget er ikke den store oplevelse, men vandet og klipperne er flotte.

Så gik turen mod Victoria. På vej fra Ucluelet mod Port Alberni gjorde vi et kort stop ved Kennedy Lake. En af de største søer på Vancouver Island, som vi havde glædet os til at se. Men den var ikke så idyllisk, som mange af de andre søer, vi har set på turen, men

var til gengæld kæmpestor. Bestemt en oplevelse værd at se.

Lige før Port Alberni ligger den lille park, MacMillan Provincial Park med Cathedral Grove. Her findes de største Douglasfyr på Vancouver Island. Flere af træerne er over 800 år gamle og har en højde på mere end 75 meter og en omkreds på 9 meter. Vildt imponerende høje træer, og tankevækkende at de er mere end dobbelt så høje som Rundetårn i København. Det er nemt at parkere ved parken langs vejen, og der er en meget kort gåtur ind til de store træer. Den kan gennemføres af alle.

Resten af turen til Victoria foregik via motorvejen, og vi landede på hotellet først på aftenen, hvorefter det var tid til at finde en restaurant til lidt aftensmad.

I Victoria benyttede vi os af de offentlige P-huse. Her var det gratis mellem 18 og 8 om morgenen. Så langt den billigste løsning, og der var flere P-huse som mulighed i kort gåafstand fra hotellet.

Overnatning: Hotel Rialto, 653 Pandora Ave., Victoria. Et rigtig fint hotel placeret i det centrale Victoria. God service.

Frokost: Cedar Grill, 1636 Peninsula Rd, Ucluelet. Serverede god mad og havde god betjening.

Aftensmad: Saaz Restaurant, 535 Yates Street, Victoria. Indisk restaurant, som kunne byde på original og velmagende indisk mad.

Victoria – Lake Cowichan – Port Renfrew

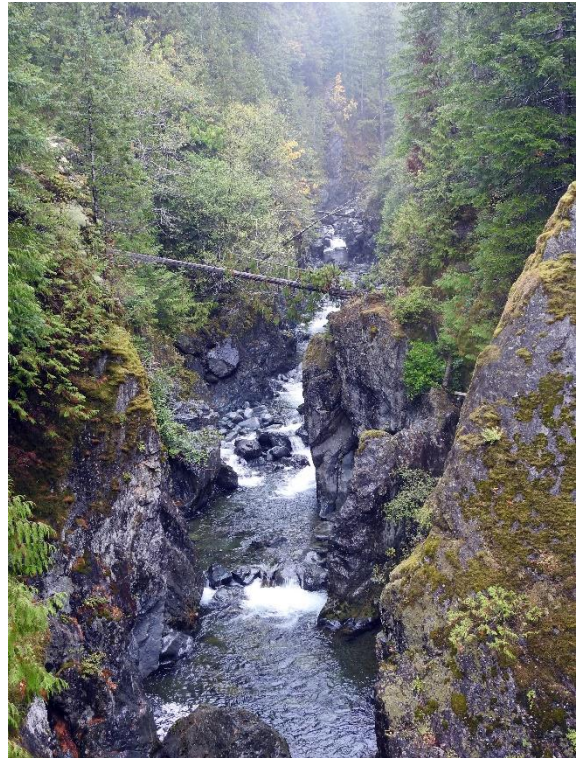
Den sidste dag på Vancouver Island tog vi lidt et sats. Det var regnvejr, men vi ville gerne have flere naturoplevelser. Vi havde slet ikke lyst til at være i en by. Så vi besluttede at tage en rundtur til Lake Cowichan og så køre retur via Port Renfrew. På kortet så det ud til, at det ville være en tur på grusveje i bjergene.

Turen til Lake Cowichan er på en fin asfaltvej, så det gik nemt at komme frem. Vi gjorde holdt ved Honeymoon Bay, som efter sigende skulle være et sted, hvor mange par bliver gift ved søbredden. I regnvejr og dis så det knap så indbydende ud. Derefter brugte vi lidt tid på at finde vejen videre til Port Renfrew, men det lykkedes. Og det viste sig at være en helt fin asfaltvej videre frem. Der var ikke meget trafik, og det var mest lastbiler med tømmer.

Turen fra Lake Cowichan til Port Renfrew var en meget spændende tur, selv i regnvejr. Der er masser af skov, skovsøer, brusende floder og dybe slugter. Halvvejs ligger bl.a. den meget smukke Lake Lizard. En krystalklar skovsø med træerne spejlende sig i overfladen. Den er værd at gøre et kort stop ved. Lige før Lizard Lake var der en bro over en kløft, hvor der løber en flod i bunden. Meget rå og vildt.

Generelt skal man have øjnene med sig på hele turen til Port Renfrew, da der er så mange flotte ting, som pludselig dukker frem. Så det hele var en stor oplevelse.

Lige før Port Renfrew passerede vi en bro, og pludselig mellem træerne gik en hjort med sit kid. Lige foran en flot gammel træbro, som for længst var overtaget af naturen. Meget romantisk, historisk og malerisk. På den anden side af vejen græssede canadiske gæs. Masser af dyreliv og natur.

I Port Renfrew fandt vi en lokal restaurant, som på ingen måde var turistet, men god og spændende.

Retur til Victoria kørte vi langs kysten hele vejen. Det første stykke af vejen kører man et stykke fra selve kysten. Vi ville gerne se på Sombrio Beach, som lå langs hovedvejen. Det betød en stejl nedadgående grusvej med dybe huller i 2 km. For enden af grusvejen lå en p-plads, som var helt fyldt med biler. Lidt mærkeligt, at man midt i ingenting pludselig står et sted med mange mennesker. Vi gik den sidste halve kilometer ned til

vandet. Men selve stranden var faktisk en skuffelse. Der var ikke rigtig noget ved stranden og en ret kedelig udsigt. Det var nok egentlig et sted for surfere, men selv dem der var der, virkede skuffede over stedet, så vi kørte hurtigt videre. Det stop kan ikke anbefales at bruge tid på. Men det kan dog også skyldes, at vi var der i gråt og diset vejr, og at der ingen nævneværdige bølger var til surferne!

Lidt derefter valgte vi at holde ind ved stranden ved Jordan River. Det første sted vi kunne komme rigtig ned til en flad strand på turen. Som ved Long Beach var der her hvaler i

vandet. Det så ud som om, der var en stor hval, og så nogle mindre, som sprang omkring den. En meget spændende oplevelse. Selvom vi prøvede at gøre stop flere steder langs kysten, så vi ikke flere hvaler.

Vi var retur i Victoria lidt før solnedgang og kørte ned til Beacon Hill Park. Derfra er der en flot udsigt over vandet. Der var mørke skyer på himlen og huller med sol, hvilket gav nogle meget dramatiske billeder med kombination af lys og mørke.

Derefter gik vi en tur i Victoria. Det britiske islæt i byen fornægter sig ikke, og ses tydeligt i byggestilen. En meget hyggelig by. I havnen tøffede små vandtaxaer rundt mellem de store lystyachter og gamle sejlskibe. Parlamentet lå som en stor gammel majestætisk bygning, og da det bliver mørkt, blev der tændt lys på det, som var det et juletræ eller Tivoli. Lidt særpræget. I gågaden lå der engelske pubs og souvenirbutikker side om side med outdoorbutikker og restauranter.

Frokost: Coastal Kitchen Cafe, 17245 Parkinson Rd, Port Renfrew. Fin autentisk restaurant med mulighed for lidt af hvert.

Aftensmad: Old Spaghetti Factory, 703 Douglas St, Victoria. Samme koncept som i Whistler. Også god, rigeligt og billig mad her.

Victoria – Steveston

Vi tog tidligt af sted fra hotellet. Heldigvis i dejligt vejr igen. Vi skulle tidligt med færgen fra Swartz Bay til Tsawwassen. Vi var i god tid, så vi gjorde holdt ved Bazan Bay og drak en kop kaffe og te. I bugten lå mange gæs, som lettede i store flokke med regelmæssigt mellemrum. Som en travl gåse-lufthavn.

Vi kørte til færgen og ventede på den skulle komme i land. Den første del af sejlturen foregik mellem øerne, der lå i området ud for Vancouver Island. I vandet boltrede sig sæler ved siden af færgen. De små øer, som færgen sejlede forbi, så også hyggelige ud med deres små sommerhuse.

Da vi kom i land, satte vi kursen mod Steveston, som er et område syd for Vancouver City. Det er en rigtig hyggelig bydel, hvor man tydeligt kunne se præg af det vilde vesten. Husenes facader på hovedgaden er udstyret med typiske træfrontplader ved taget, hvor man kan skrive, hvilken type butik der var i bygningen. Det eneste, der adskilte det fra det oprindelige vilde vesten, er bilerne og den asfalterede hovedgade.

I havnen lå en række fiskebåde, hvor man kunne købe fisk direkte over rælingen. Så kan fisken ikke blive mere frisk.

Frokosten blev nydt på en terrasse med udsigt over havnen.

Steveston har ikke det helt store at byde på, men den hyggelige og afslappede atmosfære er en oplevelse værd, hvis man, som vi, har et par timer, der skal bruges inden, man skal i lufthavnen og med flyet hjem.

Vi gik dog en tur i parken, der lå ned til vandet. Her legede egern i græsset, og i vandet var der fiskehejre og svaner.

Frokost: Sockeye City Grill, 108-3800 Bayview Street. Fin restaurant til en frokost, og lige ned til havnen med god udsigt til fiskemarked og vandet.